

Sygnatura akt II C 805/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 września 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący sędzia Krzysztof Turbiński

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2021 roku w Łodzi

na posiedzeniu niejawnym

sprawy w powództwa (...) Bank Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko W. W.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygnatura akt II C 805/21

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 24 listopada 2020 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym (...) Bank Spółka Akcyjna w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego W. W. kwoty 53694,53 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.

(pozew epu k. 7-9)

W dniu 8 grudnia 2020 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin- Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty, którym uwzględnił w całości żądanie pozwu. Wobec skutecznego wniesienia przez pozwanego sprzeciwu co do całości nakazu, postanowieniem z dnia 23 grudnia 2020 roku umorzono postępowanie w sprawie.

(nakaz zapłaty k. 9 v., sprzeciw k. 10v., postanowienie k. 12 v.-13)

Pozwem wniesionym w dniu 22 marca 2021 roku A. Bank, reprezentowany przez pełnomocnika z wyboru w osobie radcy prawnego, wniósł o zasądzenie od W. W. kwoty 53694,53 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym do dnia zapłaty oraz kosztów procesu wg norm przepisanych.

(pozew k. 3-5, pełnomocnictwo k. 24, KRS k. 25-29v.)

W odpowiedzi na pozew pozwany podniósł, że powód w celu dochodzenia roszczenia objętego niniejszym powództwem posługuje się sfałszowaną dokumentacją, a on sam nie ma nic wspólnego ze sprawą poddaną pod osąd.

(odpowiedź na pozew k. 40)

Zarządzeniem z dnia 14 lipca 2021 roku powód został wezwany do złożenia w terminie 2 tygodni pisma przygotowawczego ze zgłoszeniem wszystkich nowych twierdzeń i dowodów w związku z treścią odpowiedzi na pozew,

pod rygorem zwrotu pisma wniesionego z uchybieniem terminu i omięcia twierdzeń i dowodów. Zarządzenie doręczono w dniu 30 lipca 2021 roku; pozostało ono bez odpowiedzi.

(zarządzenie k. 43, elektroniczne potwierdzenie odbioru k. 44)

Sąd ustalił:

W dniu 27 grudnia 2019 roku została sporządzona umowa pożyczki gotówkowej nr (...), w której jako pożyczkodawcę wskazano (...) Bank Spółkę Akcyjną w W., a jako pożyczkobiorcę W. W.. Przedmiotem umowy było udzielenie pożyczki w wysokości 50000 zł, którą pożyczkobiorca miał spłacić wraz z należnymi odsetkami umownymi w 120 równych ratach kapitałowo-odsetkowych płatnych nie później niż do 8 dnia każdego miesiąca. Kwota pożyczki miała być sumą całkowitej kwoty pożyczki 42550 zł z przeznaczeniem na dowolny cel konsumpcyjny oraz kredytowanych kosztów pożyczki w postaci prowizji za udzielenie pożyczki w wysokości 7450 zł. Całkowity koszt pożyczki oznaczono na 39959,19 zł, na który składały się naliczone odsetki umowne (29509,19 zł) oraz prowizja za udzielenie pożyczki w wysokości 7450 zł. Całkowaną kwotę do zapłaty oznaczono na 79509,19 zł, a rzeczywista roczna suma oprocentowania wynosiła 14,89%. Umowa opatrzona została podpisami, mającymi stanowić podpisy stron.

(umowa pożyczki nr (...) k. 14-17v.)

Pismem datowanym na dzień 5 maja 2020 roku powód wezwał pozwanego przed wypowiedzeniem umowy pożyczki nr (...) do zapłaty w terminie 14 dni zadłużenia przeterminowanego w kwocie 1333,14 zł .

(pismo k. 22-22v., dowód doręczenia k. 23)

W piśmie z dnia 8 czerwca 2020 roku skierowanym do pozwanego powód zawarł oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o pożyczkę nr (...) z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia.

(pismo k. 20-20v., dowód nadania k. 21-21v.)

Pismem z dnia 29 lipca 2020 roku powód wystosował w stosunku do pozwanego wezwanie do zapłaty w terminie 7 dni zadłużenia z tytułu umowy pożyczki nr (...) z dnia 27 grudnia 2019 r. w kwocie 51.890,31 zł.

(pismo k. 18, dowód doręczenia k. 19)

W dniu 28 kwietnia 2021 roku w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym pod sygnaturą akt RSD 315/20 w sprawie mającego miejsce w okresie od 23 grudnia 2019 roku do 27 stycznia 2020 roku, w nieustalonym miejscu ze skutkiem w Ł., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dorowadzenia szeregu instytucji finansowych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym, poprzez wprowadzenie w błąd co do tożsamości pożyczkobiorcy i zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, po uprzednim podrobieniu podpisu W. W. oraz posłużeniu się przed instytucjami finansowymi, podrobionym dokumentem w postaci dowodu osobistego na nazwisko W. W. i zawarcia umów pożyczek wydano postanowienie o umorzeniu postępowania z powodu niewykrycia sprawcy. Prowadzone postępowanie dotyczyło m.in. zawarcia na dane pozwanego z (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowy pożyczki gotówkowej nr (...) z dnia 27 grudnia 2019 roku.

(postanowienie o umorzeniu dochodzenia k. 41-42)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości z uwagi na niesprostanie przez powoda ciężarowi dowodu. Podstawę wydania wyroku na posiedzeniu niejawnym stanowił art. 148¹ § 1 k.p.c.

Zgłoszone w sprawie roszczenie oparte zostało na treści art. 3 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1083 ze zm.), zgodnie z którym przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości

nie większej niż 255.550 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, której kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi w zw. z art. 720 § 1 k.c., z którego wynika obowiązek zwrotu przez pożyczkobiorcę otrzymanych sum.

Sporne pomiędzy stronami było zawarcie umowy pożyczki z dnia 27 grudnia 2019 roku z uwagi na zakwestionowanie przez pozwanego autentyczności powyższej umowy i prawdziwości swojego podpisu, z którego to stosunku prawnego powód wywodził swoje roszczenie.

Na potwierdzenie dochodzonego w niniejszym postępowaniu roszczenia powód przedstawił dokument umowy pożyczki nr (...) z dnia 27 grudnia 2019 roku, w którym jako strony zobowiązania widniały podmioty niniejszego sporu. Umowa opatrzona była podpisami, w tym podpisem mającym pochodzić od pozwanego. Dokument przedstawiony przez powoda był dokumentem prywatnym, który zgodnie z art. 245 k.p.c. stanowił dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Stosownie do art. 253 zd. pierwsze k.p.c. ciężar zaprzeczenia prawdziwości takiego dokumentu lub wykazania, że zawarte w nim oświadczenie osoby, która je podpisała od niej nie pochodzi spoczywa na stronie, która podnosi takie zastrzeżenia. Zgodnie natomiast ze zdaniem drugim wskazanego przepisu, w sytuacji, gdy podpis na dokumencie wskazuje na pochodzenie od innej osoby, niż zaprzeczająca strona procesu, stosuje się ogólne reguły ciężaru dowodu w oparciu o art. 6 k.c. Prawdziwość dokumentu prywatnego musi więc udowodnić strona, która z takiego dokumentu chce skorzystać (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2012 roku w sprawie V CSK 90/11)

Na podstawie art. 254 § 1 k.p.c. badania prawdziwości pisma dokonuje się z udziałem lub bez udziału biegłych, zwłaszcza przez porównanie pisma na zakwestionowanym dokumencie z pismem tej osoby na innych dokumentach niewątpliwie prawdziwych. Wprawdzie istnieje możliwość badania prawdziwości pisma, także w zakresie podpisu, bez udziału biegłych, jednakże sąd, decydując się na zastosowanie takiej metody winien zachować szczególną ostrożność i mieć na względzie to, że porównanie pisma wymaga wiadomości specjalnych. Wyjątkowa ostrożność jest zwłaszcza konieczna w sytuacji, w której chodzi o badanie autentyczności podpisu, którego krótkość z reguły nie dostarcza ewidentnych materiałów do porównania.

Przenosząc powyższe na grunt przedmiotowej sprawy, ustalenie autentyczności podpisu pozwanego na przedłożonej przez powoda umowie pożyczki nr (...) z dnia 27 grudnia 2019 roku wymagało wiadomości specjalnych, tj. takich, które nie są znane przeciętnemu człowiekowi, a w gronie osób reprezentowanych danych zawód są wiadomościami specjalistycznymi, powyżej zwykłego poziomu i co za tym idzie, przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego w tym zakresie.

W ocenie Sądu, powód nie spełnił ciężącego na nim obowiązku przedstawienia dowodu dla stwierdzenia faktu, z którego wywodził skutki prawne. Przedstawił on mianowicie dokument prywatny w postaci umowy pożyczki nr (...) z dnia 27 grudnia 2019 roku, z którego miała wynikać treść stosunku prawnego łączącego strony. Dokument prywatny, którego dotyczył spór pochodził więc od innej osoby niż strona zaprzeczająca (czyli pozwany), gdyż stanowił umowę kredytu bankowego podpisaną przez powoda, będącego jednocześnie stroną niniejszego procesu. W obliczu zaprzeczenia przez pozwanego faktowi, że podpis widniejący pod postanowieniami tej umowy od niego pochodził do rozpatrywanej sytuacji procesowej miało zastosowanie zdanie drugie art. 253 k.p.c.

W wykonaniu obowiązku udowodnienia, że podpis widniejący na przedłożonym do akt sprawy dokumencie umowy pożyczki był w rzeczywistości podpisem pozwanego, powód nie zgłosił żadnych wniosków dowodowych, a zwłaszcza wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego. W sprawie brak było również podstaw do dopuszczenia takich dowodów przez Sąd z urzędu. Rzeczą sądu nie jest bowiem zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie. Sąd nie jest również zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, w szczególności jeżeli strona jest reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika.